

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 134

гр. Пазарджик, 18.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Илиана Г. Димитрова Васева

като разглежда докладваното от Илиана Г. Димитрова Васева Търговско дело № 20235200900071 по описа за 2023 година

Ищецът ГАРАНЦИОНЕН ФОНД - гр.София, ул."Гр.Игнатиев" № 2 представляван на осн. чл. 553 ал.1 т.1 от КЗ от изп. директори М. Н. К. и С. Г. С., предявява срещу ответника Х. С. С., ЕГН ***** иск с цена 25 301,32 лв., като твърди, че е заплатил на основание чл. 559, във връзка с чл. 561 от Кодекса за застраховането по предявените на 23.03.2018г. претенции от Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ). Плащането било извършено от ищеца при спазване на законоустановените срокове по щета № 220035/23.03.2018 г., в качеството му на компенсационен орган сумата, а сумата представлявала парична равностойност на 12 936,36 евро по курса за деня при извършване на банковия превод, с което били възстановени в пълен размер всички суми, изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Н. Д. М., жител на А., ***, Г..

Към датата на образуване в ГФ на щета № 220035/23.03.2018 г. международното регулиране на претенцията на Н. Д. М. чрез изплащане на обезщетение е в размер на 12 936,36 евро за нанесените му неимуществени вреди е било вече извършено от Националното бюро на Гърция в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите и НББАЗ като компенсационен орган в държавата на обичайно местопребиваване на увреждащото МПС. В производствата пред двата компенсационни органа за определяне и изплащане на обезщетението били направени разноси, които на осн. чл.561 от КЗ Фондът задължително възстановява.

Пасивната легитимация на ответницата Х. С. С. се обосновава с обстоятелствата, че била причинител на неимуществените вреди, претърпени

от Н. Д. М. на 10.11.2011г. около 21 часа, докато управлявал мотоциклет БМВ рег. № *** в Халандри, Атина по бул. „Пенделис“ в посока от центъра на Халандри към Пенделис, с предпазна каска и протекторно яке, със скорост от около 30 км/ч. Твърди се, че той току-що бил потеглил от светофара и приближавайки кръстовището с ул. „Стратарху Папагу“, при липса на превозни средства в насрещната лента, както и пред самия него, когато внезапно от една пролука измежду спрелите в ляво от него по посоката му на движение автомобили, излязла перпендикулярно на улицата по която се движи, отляво на хода му л.а. „Алфа Ромео“ с рег.№ ***, управляван от ответницата. Мотоциклетистът не успял да спре и връхлита с предната си част в дясната странична част на автомобила, преобръща се и остава да лежи на пътното платно.

В нарушение на чл.483 от Кодекса за застраховането ответницата управлявала увреждащия л.а. „Алфа Ромео“ с рег.№ ***, без да има валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно справка от ИЦ към ГФ. Била потърсена да възстанови платеното от Фонда, но и до днес лицето не го била направила.

Ищецът обосновава предявената претенция като твърди следното:

Правоотношенията във връзка с настъпилото процесно събитие, се уреждат от Кодекса за застраховането, Правилника за устройство и дейност на ГФ и правилата и актовете на международното частно право /Кодекса на международното частно право, директиви на ЕС и международни споразумения между националните бюра на застрахователите на страните-членки на ЕС-Споразумение между компенсационните органи и ГФ /СКОГФ/, основано на Директива 2000/26/ЕС на ЕП и ЕК по хармонизация на законодателството на страните-членки във връзка със застраховките „Гражданска отговорност“ по отношение употребата на МПС, Вътрешни правила на Съвета на бюрата и т.н./.

Съгласно чл.561 от КЗ, Гаранционен фонд възстановява суми, изплатени от компенсационен орган на държава-членка на ЕС, когато увреждащото МПС обичайно се намира на територията на Р България. Сумите се възстановяват в пълен размер в срок от 15 дни от писменото заявление на съответния компенсационен орган.

Функциите на ГФ в случая, действащ като компенсационен орган,

регламентирани от КЗ и се състоят в уреждане на редовно заявени пред чуждия компенсационен орган претенции за настъпили на негова територия събития, без да се прави преценка по същество.

Задълженията, произтичащи от непозволено увреждане, се уреждат от правото на държавата, на чиято територия са настъпили /справка: чл.105 КМЧП, клауза 3.4 от СКОГФ /.

Компенсационният орган на държавата-членка по местонастъпването на ПТП е самостоятелно отговорен за компенсирането на потърпевщата страна, като прилага правните норми на страната, на територията на която е възникнало застрахователното събитие при определяне на отговорностите и оценка на компенсациите .

На компенсация подлежат както изплатената сума на потърпевщата страна по ликвидиране на имуществени и неимуществени щети, така и изплатените суми за външни услуги /напр. хонорари на вещи лица, такси за правни консултации, здравни разходи и т.н./, както и сумите на всички разходи, сторени от участващите в компенсацията страни /справка: клауза 4 от СКОГФ/.

Сумата по реинбурсация може да бъде оспорвана единствено от организацията, към която е отправен иска за реимбурсация, ако Компенсационният орган, поел обслужването на иска, не е взел под внимание в действията си предоставената му информация във връзка със случая или не е приложил разпоредбите на приложимото право.

Всички документи във връзка с остойностяването на щетата се изпращат заедно с претенцията за реимбурсиране по факс или по електронна поща на члена на бюро, издал Зелената карта или застрахователната полица /справка: чл.1 чл.5 от Вътрешните правила на Съвета на бюро; чл.4.4 от СКОГФ/.

От правна страна ищецът счита, че е налице фактическият състав на чл.559 от КЗ, тъй като ПТП е настъпило на територията на държава-членка на ЕС, виновният водач е нямал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност” и поради това компенсационният орган на държавата-членка, където е настъпило събитието, е обезщетил увреденото лице за вредите, което от своя страна е задължило ГФ чрез НББАЗ да възстанови изплатената сума, ведно с разходите, на чуждия компенсационен

орган, респ. и на НББАЗ.

Позовава се на причинно-следствена връзка между причинените вреди и поведението на ответницата, за която били налице са официални документи, вкл. влезли в сила съдебни решения.

Относно размера на предявения регресен иск се твърди, че дължимото обезщетение е регламентирано от сключените споразумения между компенсационните органи на страните-членки, като определянето му е единствено в компетентността на страната, където е настъпило ПТП, в случая - гръцката страна.

Посочват се решенията на ВКС/ № 1/02,02,11г. на ВК2 по т.д.№ 263/10 г., II т.о., ТК. определение № 232/08.04.13г. на ВКС по т.д.№ 1072/12г., II т.о./, с които приемал, че когато се дължи обезщетение на чуждестранно лице и поправянето на вредите е извършено в чужбина, налице е чуждестранен елемент в правоотношението между застраховател и увреден, свързан с характера на увреденото лице и мястото на отстраняване на вредите, затова не може размерът на обезщетението да се определи по цени в България, тъй като това не би довело до пълно обезщетяване на вредите. Дължала се „стойността на възстановителния период“, който в процесния случай се доказвал от приетите като доказателство първични счетоводни документи.

Нямало спор, че за увреждащото МПС към датата на настъпване на ПТП няма действаща редовна застраховка „Гражданска отговорност“, което ангажира отговорността на ГФ да покрие /компенсира/ обезщетението и разходите свързани с него, като и относно това, че ГФ е изпълнил задължението по чл.561 КЗ за плащане, а ответникът, редовно поканен, не му е възстановил дължимата сума.

Искането е да бъде осъдена Х. С. С. да заплати на Гаранционен фонд сумата от 25 301,36 лв. (двадесет и пет хиляди триста и един лева и 36 ст.), представляваща левовата равностойност по курса на БНБ за деня на плащането (30.03.2018 г.) обезщетението за неимуществени вреди в размер на 12 936,36 евро на Н. Д. М., които суми след извършване на международното регулирана на претенциите на увреденото лице са възстановени от ГФ чрез банков превод на 30.03.2018 г. в полза на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ), както и - законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане и да ни

присъдите направените поделото разноси и ДТ.

Посочени за писмени доказателства, които са приложени към исковата молба.

Ответникът е подал отговор в законния срок, като оспорва искове като неоснователни, необосновани, недоказани, правейки следните възражения:

Оспорва активната правна легитимация на Гаранционен Фонд за завеждане и водене на настоящето дело, като възразява срещу наведените твърдения, че от Гаранционен фонд са възстановени заплатени суми на гръцкия компенсационен орган - гръцкото "Бюро за международно застраховане" и че последния е заплащал на увреденото лице.

Оспорва наведеното твърдение, че Националното Бюро на Гърция в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите е изплатило обезщетение на увреденото лице в размер на 12 936.36 евро. Видно било от представените по делото документи, в това число и съдебно решение на гръцкия съд, Националното Бюро на Гърция, действащо в качеството му на компенсационен орган по местонастъпване на вредите е т.нар гръцко "Бюро за международно застраховане", втори ответник по воденото срещу Х. С. дело пред гръцкия съд. С регресната покана № 548/15.09.2022г. тя разбрала за извършените плащания от страна на Гаранционен Фонд към НББАЗ и съответно от НББАЗ към фирма «Imperial»/«САВАС ДЗАНИС И КО» КД, за които се твърди, че били плащания на обезщетения към гръцкия гражданин Н. М.. Видно от приложените към исковата молба доказателства - съдебно решение № 482/2016г. на Първоинстанционния съд - Атина, - на стр. 2 от това решение, е посочено, че исковата молба на Н. М. срещу Застрахователна компания «Imperial» е отхвърлена, т.е. нейните претенции като застраховател към ответницата С. били изцяло неоснователни. От съдебното решение било видно, че исковете срещу това дружество са били отхвърлени и то е платило без основание на Н. М.. Дружеството «Imperial» е било наясно с това обстоятелство, доколкото е било страна по воденото пред гръцкия съд гражданско дело. Доколкото дружеството платец е платило без основание, въпреки че са били отхвърлени заведените от Н. М. срещу него искови претенции, последващите платци НББАЗ и Гаранционен Фонд също били платили без основание към него и съответно не могат да встъпят в права правата на увреденото лице.

В тази връзка, ответната страна счита, че дружеството «Imperial» не е следвало да изплаща посочените суми и по тази причина и не е уведомило своевременно ответницата, доколкото е било наясно с цитираното съдебно решение и че е заплащало без основание.

Оспорва наведените твърдения в исковата молба на Гаранционен Фонд, че от тяхна страна и/или от страна на НББАЗ са извършили надлежно възстановяване на сумата на компенсаторен орган на държавна - членка - в случая на гръцкото “Бюро за международно застраховане”. Твърди, че са заплатили без основание, нерегламентирано, суми на частно-правен субект - какъвто е гръцката фирма Imperial, по отношение на която гръцкият съд е отхвърлил претенцията на Н. М., съгласно представеното по делото съдебно решение. Оспорва твърдението, че с извършеното плащане/възстановяване на сумат Гаранционен Фонд са встъпили в правата на увреденото лице, доколкото считам, че не са изпълнили законовите изисквания и предпоставки, за да настъпи встъпване в правата на увреденото лице.

Алтернативно, в случай, че се приеме, че е налице активна легитимация на Гаранционен Фонд да предяви настоящите искове, ответницата поддържа следните възражения за неоснователност на предявените искове:

1. Възражение за изтекла погасителна давност по отношение на задълженията на ответницата. Соченото решение на съда в Атина е било постановено на 01.03.2016г., т.е. от този момент вземането е било ликвидно и изискуемо, но никой не се е обърнал към нея с искане за плащане. Делото се е водило лично срещу нея, и същата не е разполагала с банкова сметка на лицето Н. М.. По силата на чл. 110 от ЗЗД, с изтичане на 5 годишна давност, се погасяват всички вземания. А на основание, чл. 111 от ЗЗД, буква «в», с изтичането на 3 годишна давност, се прекратяват вземания за лихви. Като е започнала да тече от датата на плащане на увреденото лице - на 06.02.2018 г., петгодишната давност била изтекла на 06.02.2023г. Алтернативно – ако давността е започнала да тече от момента на частичното влизане в сила на първоинстанционното решение - 01.03.2016г. за част от вземането и влизане в сила на решение № 343 на гръцкия апелативен съд - на 02.01.2018г. , то тя пак би била изтекла преди предявяване на регресния иск. До момента на изтичане на давностния период ответницата по него изобщо не знаела, нито била уведомена за извършваните плащания от страна на Imperial/НББАЗ и

Гаранционен Фонд, като по този начин са били накърнени нейните права и законни интереси и трупани редица неоснователни разходи от изброените три дружества.

Още един вариант за начална дата на давността се предлага в отговора на ответника, който изхожда от предвидения в чл. 561, ал. 3, 15-дневен срок за възстановяване на платените суми, считано от получаването на писменото искане от бюро (НББАЗ) по чл. 506 от КЗ. При направено такова искане давностният срок започвал да тече от деня, следващ изтичането на този 15 дневен срок и дори при неспазването му и при по-късно плащане / 30.03.2018 г./ давността започвала да тече след изтичане на 15-дневния срок от писменото искане от бюро и фактурите към ГФ, които били от дата 16.02.2018г. Съгласно чл. 561, ал. 3, възстановяването на сумите е следвало да стане най-късно до 03.03.2018г., и следователно от деня следващ тази дата - 04.03.2018г. започвал да тече за ответницата давностния срок, който съответно изтичал на 04.03.2023г. в частта за претендирана главница и съответно - на 04.03.2020г. в частта за претендирани лихви.

Искът се оспорва в пълния му размер, на основание изложените възражения, че Гаранционен Фонд не е имал законно основание да плати, поради което не е настъпило валидно встъпване в правата на увреденото лице от негова страна, а алтернативно, оспорвам наведените твърдения, че ищцата дължи цялата исковата сума и че сумата от 12936.36 евро (равностойност в лева 25301.23) и че тя представлява заплатено обезщетение на увреденото лице. Оспорва се дължимостта на суми за ликвидиране на имуществените и неимуществените щети, разходи за външни услуги (хонорари на вещи лица, такси за правни услуги, здравни разходи и т.н.), както и всички разходи, сторени от участващите в компенсацията страни, доколкото видно от представената по делото документация, обезщетението било определено от гръцкия съд, а не от застраховател, компенсационен орган или др. субект. Съдът е определил както размера на имуществените и неимуществените вреди, така и размера на дължимите разноси и адвокатски хонорар (500 евро). В чл. 559, ал. 3 е посочено, че Фондът встъпва в правата на увреденото лице до размер на платеното обезщетение, както и разходите за определянето му и изплащане. Видно от приложеното по делото съдебно решение на гръцкия съд, същата е била осъдена да заплати директно на пострадащото лице сумата от 6022 евро, равняващи се на сумата от 11 778 лева за леки наранявания и

материални щети, като гръцкият съд е определил, че увреденият е допринесъл на 60 % за настъпване на вредите и произшествието. Като се прибавели и присъдените с решението разноски в размер на 500 евро (977.91 лева), останалата сума от 12545.61 лева била неоснователно завишена.

Ответницата не била уведомена за производство по компенсация, за да може да защити правата си, позовавайки се на влязло в сила решение, което определя размера на имуществените и неимуществените вреди, както и на разноските, а от материалите по делото изобщо не ставало ясно как са достигнали трите дружества (Imperial, НББАЗ и ГФ). Ищцата не била поканена сама да изпълни задълженията си, а са натрупвани неясни «разноски за обработване на щета» в размер надхвърлящ два пъти реалното ѝ задължение. Доколкото не била уведомена за извършените плащания нито от гръцкото дружество, нито от НББАЗ и/или българския Гаранционен Фонд, ответницата не можела да понесе и да бъдат възложени в нейна тежест така претендираните разноски, които са сторени от Imperial/Савас Г. Дзанис и Ко КД, НББАЗ, ГФ и др.

В заключение ответникът твърди, че НББАЗ и ГФ не са възстановили обезщетения на компенсаторен орган на държавна - членка, който в случая е гръцкото “Бюро за международно застраховане”, а на лице, което няма тези права и съответно и те не могат да встъпят в правата на увреденото лице, доколкото не са платили нито на него, нито на гръцкия компенсаторен орган, който гръцкият съд ясно е посочил в представеното по делото решение, с което искът против застрахователя бил отхвърлен.

Ответникът счита, че искът следва да бъде отхвърлен изцяло или - над сумата от 6522 евро, двоколкото ответницата не е дала повод за извършване на разходите от съответните дружества по щети, предвид и нейното незнание за извършените действия и плащания от поредица дружества.

Претендирам сторените по делото разноски, включително и адвокатско възнаграждение.

Ищецът се е възползвал от правото си да подаде допълнителна искова молба, в която оспорва всички направени с отговора на ответника възражения.

Относно оспорването на материалноправната легитимация му легитимация ищецът уточнява, че с исквата молба са представени 2 броя

квитанции за получаване на обезщетение от пострадалия при инцидента Н. М., в които изрично било, че обезщетението е изплатено от „Imperial Claims Services“, но действащ от името и за сметка на българското и гръцкото бюро за международно застраховане. По-нататък било посочено, че органът, който е изплатил обезщетението за неимуществени и имуществени вреди на пострадалия, действа в интерес на българското и гръцкото бюро за международно застраховане. Пострадалият изрично е посочил, че с изплащане на обезщетението е удовлетворена изцяло претенцията му във връзка с причинените при процесното ПТП вреди, настъпило по вина на Х. С.. Ето защо, след изплащане на обезщетението за неимуществени и имуществени вреди на пострадалия, гръцкият компенсационен орган е отправил претенция по установения ред до НББАЗ за възстановяване на изплатеното обезщетение. Видно от приложената с исковата справка от Информационния център към Гаранционен фонд, за управлявания от ответницата лек автомобил „Алфа Ромео“, рег. № ***, е нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на настъпване на ПТП. След възстановяване на сумата на гръцкия компенсационен орган, ведно с всички такси и разноски, НББАЗ е отправил претенция до Гаранционен фонд на основание КЗ и ПУДГФ за възстановяване на платеното на гръцкия компенсационен орган. Гаранционен фонд бил материалноправно легитимиран, именно защото за автомобила, управляван от ответницата е нямало валидна сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на настъпване на ПТП.

По възражението за изтекла погасителна давност ищецът се позовава на Съгласно т.V.14 от ППВС № 7/77 от 04.10.1978 година, съгласно която регресните и суброгационни иски срещу причинителя на вредата се погасяват по давност с изтичане на пет годишен срок, считано от датата на извършеното плащане на застрахователното обезщетение на третото увредено лице. За тях важала общата 5-годишна давност по чл. 110 и сл. от ЗЗД, а при извършено плащане на 30.03.2018 година, видно от приложеното по делото преводно нареждане, в този момент, на основание чл. 559, ал. 3 КЗ, Гаранционен фонд е встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното, от тогава до датата на депозиране на исковата молба в съда (22.03.2023 г.) не били изтекли 5 години, което правело възражението за давност изцяло неоснователно.

Оспорва се като неоснователно и възражението, че на пострадалото лице не са били изплатени претендираните суми на основание воденото в Гърция дело. В споменатите вече две квитанции от пострадалия Н. М. той изрично декларира, че е изцяло обезщетен за претърпените от него именно при процесното ПТП травматични увреждания. С исковата молба била представена и писмената кореспонденция между гръцкия и българския компенсационен орган, в която ясно било отразено, че основанието на претенцията от гръцкия до българския компенсационен орган е именно изпълнение на решението на гръцкия съд и изплащането на обезщетение на пострадалото при ПТП лице. Невярно е и посоченото в отговора, че С. била осъдена лично да заплати обезщетение на пострадалия. Това се установявало от диспозитива на приложеното с исковата молба решение на гръцкия съд. Правно несъстоятелно било оспорването, че ответницата не била уведомена за извършеното плащане, още по-малко, че тя трябвало да потвърди това плащане. Тези оспорвания били правно неиздържани, поради което същите и - неоснователни.

Неоснователно било възражението на ответника, че Гаранционен фонд е забавил плащането. Претенцията до ищеца била заведена от НББАЗ на 23.03.2018 г. Това се установявало от представените с исковата молба две претенции отправени от НББАЗ до ГФ и двете с вх. № 08-01-19/12 от 23.03.2018 г. Фондът възстановил на НББАЗ сумата от 25 301,32 лева с банков превод на 30.03.2018 г., тоест в рамките на установения в закона 15 дневен срок.

Неоснователно било възражението, че ответницата не дължи цялата сума, претендирана с исковата молба. Процесните суми били определени и изплатени по установената в закона процедура. Съгласно задължителната практика на Върховния касационен съд (*Решение № 24 от 30.03.2022 г., постановено по търг. д. № 255/2021 г., ВКС, ТК, I т.о. по реда чл. 290 ГПК*), след като ГФ встъпва в правата на увредения, които се извеждат от разпоредбата на чл. 45 ЗЗД - т.е. дължими са всички настъпили в резултат на неправомерното увреждане вреди и доколкото напълно е изплатено задължението на делинквента, то сумата се дължи изцяло. Доколкото тази сума е дължима от делинквента и изплатена от застрахователя, респ. от Гаранционния фонд при осъществяване на неговата гаранционна отговорност

за вредите от ПТП, то и нейното заплащане следва да бъде възстановено, така както е заплатена. Следователно виновният за ПТП водач дължи на застрахователя, респ. на Гаранционния фонд, цялата сума, която е изплатена на увреденото лице, респ. възстановена на съответния компенсационен орган, в това число обезщетение, лихви, такси, разноски и прочее.

Неоснователно е и възражението на ответницата, че не е била поканена, респ. уведомена за извършените плащания. На първо място, делинквентът се счита в забава от момента на извършване на деликта като покана не е необходима (чл.84, ал.3 ЗЗД). На второ място, ответницата е била страна във воденото в Гърция съдебно производство срещу нея и е била наясно какви суми дължи и на кого. На трето място, непосредствено след като НББАЗ е отправило претенцията си до Гаранционен фонд, ищецът е изпратил регресна покана до Х. С.. В нея също е било посочено каква сума дължи и във връзка с кое ПТП. Поканата е била получена от член на домакинството - Иван Савов, брат на ответницата, на 21.09.2022 г. в 16,00 часа. След получаването на поканата, отново не е последвало плащане от страна на С..

Неоснователно било възражението, касаещо размера на исковата претенция. В представените с исковата молба две претенции от НББАЗ до ГФ с вх. № 08-01-19/12 от 23.03.2018 г. бил посочен поотделно размерът на всяка една от заплатените от НББАЗ суми, а именно: обезщетение в общ размер на 9074,99 евро, сума по фактура № 8345/16.02.2017 г. - 2565,18 евро, сума по фактура № 8436/20.03.2018 г. - 1250,19 евро и банкови такси в общ размер на 46,00 евро.

С оглед оспорванията на ответника на размера на иска, ищецът прави искане за съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която след справка в счетоводствата на НББАЗ и ГФ, да отговори на следните въпросите: Какви суми са изплатили НББАЗ и Гаранционен фонд, съответно по щета № GF-11-608-GR и щета № 220035/2018 г., на кого, в какъв размер и на кои дати, като се посочи и основанието на всяко плащане?

Ответникът е подал отговор и на допълнителната искова молба, като заявява, че поддържа всички свои възражения.

По отношение на това, че не била уведомена за претенцията, уточнява, че става дума за неуведомяване преди да се извърши плащане от НББАЗ и ГФ съответно, за да направи собствените си претенции срещу пострадалия и

гръцките платци.

По отношение на възражението за погасителна давност се уточнява, че в цитираното от ищеца ППВС за начален момент на същата се приема момента на плащане на застрахователното обезщетение на увреденото лице, което в случая било сторено на 06.02.2028 г. и давностния срок от тогава бил изтекъл, като не трябвало да се взема за негово начало 30.03.2018 г., когато Фонда бил платил на НББАЗ.

Ответницата продължава на поддържа възражение, че не ставало ясно как са формирани всички тези разходи по определяне на застрахователното обезщетение, които ищецът иска тя да възстанови, а същевременно възразява срещу допускането на съдебно счетоводна експертиза, която да внесе яснота по тези въпрос. Именно поради спора дали при доказване основанието на иска би се дължала сума над присъдените от гръцкия съд обезщетение плюс разносните по делото, разгледано от него, следва да бъде допуснато изготвяне на заключение по искането на ищеца в допълнителната искова молба.

Представените с исковата молба писмени доказателства също следва да бъдат допуснати и приети, тъй като имат значение за отношенията между страните, като с това се изчерпва произнасянето по доказателствените искания, направени в срок при осъществената размяна на книжата.

По изложените съображения и на осн. чл.374 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Приема писмените доказателства, приложени от ищеца към исковата молба.

Допуска да се изготви заключение за изясняване на въпросите, формулирани в допълнителната искова молба, като назначава за вещо лице Л. Я.-Т. и задължава ищеца да внесе в 3-дневен срок по до сметка на съда 280 лв. - депозит за разноси за вещото лице.

Насрочва делото в открито съдебно заседание на 21.05.2024 г. от 9.45 г., за което да се призоват страните, като им се връчи препис от определението, а на ищеца - и от отговора на допълнителната искова молба.

Вещото лице да се призове слез представяне на документ, установяващ внасянето на депозита.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____

